

The Original Sin

မူလအပြစ်

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘယ်တုန်းကမှ အပြစ်မလုပ်ခဲ့ဖူးရင်တောင်၊ မည်သည့် အမှားများမလုပ်ခဲ့ဖူး ရင်တောင်မှ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အပြစ်သားများဟူ၍ ရေတွက်ခံရဦးမည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာသည် သွန်သင်ထားပါသည်။ ဤအရာသည် မွေးရာပါအပြစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် သမ္မာကျမ်းစာ၏ အယူဝါဒ ပင်ဖြစ်သည်။

မူလအပြစ်အကြောင်း ကြားရသောအခါအတွင် အာဒံ၏အပြစ်နှင့် ဘုရားသခင်သည် အာဒံ၏ ပထမဆုံးအပြစ်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့အား တာဝန်ရှိသည်ဟု ယူဆသည်ဆိုသည့်အချက်ကို ရည်ညွှန်း ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ပထမဆုံးမနာခံမှုအတွက် အပြစ်ရှိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အပြစ်ရှိ ပါသည်။

ရောမ ၅:၁၂ တွင် မူလအပြစ်၏ အယူဝါဒကို သင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ အာဒံအပြစ်လုပ်သောအခါ တွင် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးအပေါ် သေခြင်းတရားရောက်လာသည်ကို ထိုနေရာတွင် သတိပေး ထားပါသည်။ သို့သော်၊ အာဒံကိုယ်တိုင်အပေါ်၌သာမက၊ လူသားအားလုံးအပေါ်၌လည်းကောင်း အဘယ်ကြောင့်ရောက်လာသနည်း။ ရောမ ၅:၁၂ တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အာဒံ နှင့် ဧဝတို့၌သာမက၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ပြုသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုပါသည်။

လူအတော်များများသည် ဤသွန်သင်ချက်ကို သူတို့အတွက် မတရားဟုထင်သောကြောင့် မကြိုက်ကြပေ။ သို့သော်၊ အမှန်စင်စစ်၊ လုံးဝ မတရားသည်ဟု မဆိုလိုပေ။ ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ၏ တခြားနယ်ပယ်များတွင် သူတစ်ပါး၏လုပ်ရပ်များအတွက် မတရားသည်ဟု မယူဆဘဲ တာဝန်ယူ ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များသည် ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းသောအခါတွင် ထိုဥပဒေ များအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၌တာဝန်ရှိပါသည်။ မိဘများသည် သူတို့ကလေးများ၏ အပြုအမူ အတွက် အများစုသည် တာဝန်ရှိပါသည်။ ဤအရာသည် လူ့ဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်၊ ကယ်တင်ခြင်း၌လည်း ၎င်းသည် မှန်ကန်ပါသည်။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ၏အပြစ်များအားလုံးအတွက် ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် တာဝန်ယူသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မညည်းညူ သကဲ့သို့

မတရားသည်ဟူ၍လည်း မထင်ကြပေ။ သို့သော်၊ အပြစ်သည် အာဒံမှတစ်ဆင့် ဆင်းသက်လာသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်းသည်လည်း ကိုယ်တော်အားဖြင့်သာ ဖြစ်လာခြင်း ပေတည်း။

မူလအပြစ်သည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ အလွန်အရေးကြီးသော အယူဝါဒတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာအရ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အပြစ်သားတစ်ဦးအနေဖြင့် မည်မျှ လုံးဝပျောက်ဆုံးနေကြောင်းကို သင်ကြားပေးပြီး ယေရှုခရစ်တော်မှလွဲ၍ ကယ်တင်ခြင်းရရှိရန် မဖြစ် နိုင်ကြောင်း ပြသသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်အပြစ်ကိုမျှ မကျူးလွန်ခဲ့လျှင်ပင် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အမျက်ထွက်ပြီး ထာဝရပြစ်ဒဏ်ပေးမည်ကို ဤအယူဝါဒမှ ကျွန်ုပ်တို့သင်ယူပါသည်။ ၎င်းသည် အကူအညီနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအတွက် ခရစ်တော်၏လက်ဝါး ကပ်တိုင်သို့သာ ကျွန်ုပ်တို့ သွား စရာနရောမရှိပေ။

သင်သည် မွေးရာပါအပြစ်နှင့် မွေးဖွားလာခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ သင်သိပါသလား။ သင်၏ အသေးငယ်ဆုံးသော ကလေးများပင်လျှင် မွေးကတည်းက ဤအပြစ်ကို ကူးစက်ခံရသည်ဆိုတာ သင်သိပါသလား။ ဤကြောက်စရာကောင်းသောရောဂါအတွက် တစ်ခုတည်းသော ကုထုံးဟာ ယေရှု ခရစ်တော်၏ လုပ်ဆောင်ချက်ပင်ဖြစ်သည်ကို သင်သိပါသလား။ ထို့ကြောင့်၊ သမ္မာကျမ်းစာ သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ရန်နှင့် ကယ်တင်ခြင်းအတွက် ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင် ယုံကြည်ဖို့ရန် တိုက်တွန်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ **(သင်းအုပ်ဆရာ ဟန်ကို)**

သေခြင်းတရား၌ ပျော်ရွှင်မှုလား။ (၂) Pleasure In Death? (2)

“မတရားသောသူသည် မိမိအကျင့်တို့ကို ရှောင်၍ အသက်မရှင်၊ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် အနည်းငယ်သောပျော်မွေ့ခြင်းရှိသလော့။” (ယေဇကျေလ ၁၈:၂၃)

“အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူသည် အသေခံခြင်းအမှုကို ငါနှစ်သက်သည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည် မိမိဆိုးသောလမ်းမှလွဲ၍ အသက်ရှင် ခြင်းအမှုကိုသာ ငါနှစ်သက်၏။ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့လိုက်သော လမ်းဆိုးမှ လွဲကြ လော့။ လွဲကြလော့။ အဘယ်ကြောင့် အသေခံလိုကြသနည်း။” (ယေဇကျေလ ၃၃:၁၁)

သတင်း၏ နောက်ဆုံးထုတ်တွင် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် ယေဇကျေလ၏ ပရောဖက်ပြုချက်မှ ဤခက်ခဲသော စာပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်ကို ရွေးကောက်ခံရသူများ၏ နောင်တရခြင်းတွင် ဘုရားသခင်၏ နှစ်သက်မှုကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ကောင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုနိုင်သနည်းဟူသော အကြောင်းပြချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ ပေးခဲ့ပါသည်။

နောက်ထပ်ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တစ်ခုအား ကျွန်ုပ်ဆက်မသွားခင်တွင် ၎င်း၏အရေးပါမှုကို အလေးပေးပြောကြားလိုပါသည်။

ဘုရားသခင်၏လူမျိုးများ သုံးပန်းဘဝ၌ရှိသကဲ့သို့၊ သူတို့၏အပြစ်များသည် ထာဝရဘုရားအား အလွန်အမျက်ထွက်စေသောကြောင့်၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးမျှော်လင့်ချက်မရှိဟု စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့ကြ သည်။ ဤစိုးရိမ်မှုအတွက် ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူမျိုးများအား သူတို့၏သေခြင်းတရားကို မနှစ်သက်ဘဲ နောင်တရခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိမည်ကို အာမခံခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ နောင်နှစ်များတွင်လည်း ဤအရာကို သူတို့အား ပေးသနားခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်၏ သားသမီးတိုင်းအတွက် ဤအခန်းငယ်တွင် ထာဝရနှစ်သိမ့်မှုရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးစီတစ်ယောက်စီတိုင်း အတိုင်းအဆမရှိ အပြစ်ပြုကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆာလံဆရာ နှင့်အတူ သီဆိုရန် လှုံ့ဆော်ခံရပါသည်- “ငါတို့၏အပြစ်များသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ငါတို့အပေါ်သို့ တက်လာကြ၏။” အပြစ်၏စိတ်သည် အလွန်ကြီးမားသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏မျက်နှာသာနှင့် မေတ္တာတော်အတွက် အခွင့်အရေးတိုင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မဆုံးရှုံးခဲ့ပါဟု ကျွန်ုပ်တို့ တွေးမိပါသည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် အမြဲတမ်း ကရုဏာနှင့် ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ မကောင်းသောလမ်းမှ လှည့်ပြီး၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာဖွေသောအခါတွင် အမြဲတမ်း ခွင့်လွှတ်ပြီး၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရန် အသင့်ရှိတော်မူကြောင်း သိရှိရခြင်းသည် နှစ်သိမ့်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။

သို့သော်၊ ကယ်လ်ဗင်၏ ၁၈:၂၃ အနက်ဖွင့်ကျမ်းတွင် ဤအခန်းငယ်၏ အခြားအဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ဆိုချက်တစ်ခုကိုလည်း အကြံပြုထားပြီး၊ ၎င်းကို ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးပါသည်။

ကယ်လ်ဗင်၏ စကားအတိုင်း ကိုးကားခြင်းမရှိဘဲ (ကျွန်ုပ်တို့၏စာဖတ်သူများအား ဤအပိုဒ် နှင့်ပတ်သက်၍ ကယ်လ်ဗင်၏ရှင်းလင်းချက်ကို ဖတ်ရှုရန် တိုက်တွန်းပါသည်)၊ ဘုရားသခင်သည် မည်သည့်လူသားတစ်ဦးတစ်ယောက်၏သေဆုံးမှုကိုမျှ မနှစ်သက်ဘဲ၊ သူတို့၏နောင်တရခြင်းကို နှစ်သက်သည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုရှိသည်ဟု ကယ်လ်ဗင်ပြောသည့်အရာ၏ ယေဘုယျ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။

ဤအရာသည် မည်သည့်အရာကို ဆိုလိုသနည်း။

ကယ်လ်ဗင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် နေရာတိုင်းရှိ လူသားအားလုံးသည် အပြစ်မှနောင်တရပြီး၊ ကိုယ်တော်ထံ ပြန်လှည့်လာရန် တောင်းဆိုသည်ဟု

ဆိုလိုသည်။ နောင်တရရန် အမိန့်တော်သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကြားနာသူအားလုံးထံသို့ ခြွင်းချက် မရှိ ရောက်ရှိလာပါသည်။ မည်သူမျှ အပြစ်မှ နောင်တမရခြင်းမှ ဘယ်တော့မှ ကင်းလွတ်ခွင့် မရှိပါ။

ဤအမြင်အရာ၊ ဘုရားသခင်သည် ဧဝံဂေလိတရား၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းပယ်ရန် လူသား၏ အဆက်မပြတ် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားမှုကို မနှစ်သက်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် ယင်းကြောင့် အမျက်ထွက်ပြီး အပြစ်သားအပေါ် အမျက်ဒေါသနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်၊ အပြစ်သားသည် နောင်တရပြီး မိမိ၏အပြစ်များကို ဝန်ခံခြင်းသည် ဘုရားသခင်အတွက် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ ဒေါက်တာ၏စံနှုန်းများ (ကျမ်းဂန်များ)သည် ဤကဲ့သို့ဆိုလိုသည်- “ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ခေါ်တော်မူ ခြင်းခံရသူမျှသောသူတို့သည် ဟန်ဆောင်၍ခေါ်တော်မူခြင်းခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိနှစ်သက်သောအရာကို နှုတ်ကပတ်တော်၌ အလွန်စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် ပြသတော်မူပြီ။ ဆိုလို သည်မှာ ခေါ်တော်မူခြင်းခံရသူတို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။ ထို့အပြင်၊ ကိုယ်တော် ထံသို့ ရောက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သူတိုင်းအား ထာဝရအသက်နှင့် အနားယူခြင်းကို အလေး အနက် ကတိပေးတော်မူ၏” (III/IV:၈)။

ထိုဆောင်းပါးများ၏ အပိုဒ် ၉ တွင် ဧဝံဂေလိတရားတော်အားဖြင့် လူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ အမျိုးမျိုးသော ဆုကျေးဇူးများကို ပေးသနားတော်မူသော ဧဝံဂေလိတရား၏ အပြစ်မဟုတ်၊ ထိုတရားတော်၌ပူဇော်သော ခရစ်တော်၏အပြစ်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်၏အပြစ်မဟုတ်၊ နှုတ်ကပတ် တော်၏ ဓမ္မအမှုတော်မြတ်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူခြင်းခံရသူတို့သည်လာ၍ အသက်တာပြောင်းလဲ ခြင်းသို့ ငြင်းဆန်ကြသည်ဟု ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့်၊ ကယ်လ်ဗင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကျမ်းဂန်များက ဘုရားသခင်သည် နေရာတိုင်းရှိ လူတိုင်းကို နောင်တရ၍ယုံကြည်ရန် မိန့်မှာသောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အလိုတော်ကို အလေးအနက် ဖော်ပြတော်မူကြောင်း အလေးပေးပြောကြားသည်။

ဤအရာကိုနားလည်ရန်အတွက် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်၏ အလိုတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်၏ အလိုတော်တို့ကို ခွဲခြားသိမြင်ရမည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ ကျမ်းစာကိုယ်တိုင်ပင် ထိုကဲ့သို့ ဖော်ပြထားပါသည်။

သို့သော်၊ ခွဲခြားသတ်မှတ်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သတိထားရမည်။ "အခမဲ့ကမ်းလှမ်းချက်" ကို ကာကွယ်သူများသည် ဤသေတမ်းစာနှစ်ခုကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆန့်ကျင်ဘက်ထားကြသည်။ ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် လူသားအားလုံး၏ ကယ်တင်ခြင်းကို လိုလားပြီး ၎င်းကို စိတ်အားထက်သန်စွာ လိုလားသည်ဟု ၎င်းတို့ကဆိုကြသည်။ သို့သော်၊ ကိုယ်တော်၏

အမိန့်တော်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် ရွေးကောက်ခံရသူများ၏ ကယ်တင်ခြင်းကိုလိုလားသည်။ ရလဒ်အနေဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အရာနှစ်ခုကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်အောင် လိုလားသည်။ ၎င်းသည် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကယ်လ်ဗင်သည် သူ၏အနက်ဖွင့်ကျမ်းတွင် ဤမေးခွန်းကိုပင် ရင်ဆိုင်နေရပြီး ဘုရားသခင်၌ ဆန္ဒနှစ်ခုရှိနိုင်သည်ဟူသော အယူအဆကိုပြင်းပြင်းထန်ထန် ငြင်းဆိုသည်။ ခွဲခြားချက်သည် တရားဝင်သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၌ ဆန္ဒတစ်ခုတည်းကိုသာ အခိုင်အမာပြောဆို ရမည်ဟု သူသည် အခိုင်အမာပြောကြားခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်၏ တစ်ခုတည်းသောအလိုတော်၏ ဤရှုထောင့်နှစ်ခု မည်သို့အတူတကွ လုပ်ဆောင်သည်နှင့်ပတ်သက်၍ ဤနေရာတွင် နက်နဲသောအရာအချို့ ရှိနေသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်၏ အလိုတော်သည် ကိုယ်တော်၏ အမိန့်တော်၏ အလိုတော်ကို အကောင်အထည်ဖော်သည့် နည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားကြောင်း သူသည် ထပ်လောင်း ထောက်ပြသည်။

ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ပတ်သက်သော ဤမေးခွန်းသည် အလွန်အရေးကြီးသောကြောင့် အခြားဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးလိုပါသည်။ (ပါမောက္ခ ဟန်ကို)

အသင်းတော်၌ အမျိုးသမီးများ၏နေရာ (The Place of Women in the Church)

စာဖတ်သူနှစ်ဦးက အသင်းတော်၌အမျိုးသမီးများ၏ အခန်းကဏ္ဍ အကြောင်း မေးမြန်းခဲ့ကြပါသည်။ တစ်ယောက်သည် " အသင်းတော်၌အမျိုးသမီးများ၏အခန်းကဏ္ဍသည်အဘယ်နည်း။? " ဟူ၍ ရိုးရှင်းစွာ မေးမြန်းပါသည်။ နောက်တစ်ယောက်သည် " အသင်းတော်၌အမျိုးသမီးများ၏ ဓမ္မအမှုတော်ဆောင်ခြင်းအပေါ်သင့်အမြင်သည်အဘယ်နည်း၊ ဥပမာ - ဆန်းဒေးစကူးလ် ဆရာမများ အဖြစ် သို့မဟုတ် ဝိုင်းဝန်းဆုတောင်းအစည်းအဝေး၌ ဆုတောင်းခြင်းအပေါ် သင့်အမြင်သည် အဘယ်နည်း" ဟု မေးမြန်းပါသည်။ ဓမ္မဆရာ (သို့မဟုတ် သာသနာပြု)၊ အသင်းတော်လူကြီးနှင့် သင်းထောက်အဖြစ် အသင်းတော်၌ ခန့်အပ်ခြင်းအပါအဝင် အမျိုးသမီးများအားအသင်းတော်၌ ပိုမိုကြီးမားသော အခန်းကဏ္ဍပေးဖို့ရန် ယနေ့ခေတ်တွင် လုပ်ဆောင်နေသည့် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု အားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားမည်ဆိုပါက၊ ဤအရာများသည် အရေးကြီးသော မေးခွန်းများပင် ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးများသည် အသင်းတော်လုပ်ငန်းများ၌ ခန့်အပ်ရန်သင့်မသင့် မေးခွန်းကို ကျမ်းစာက အလွန်ရှင်းလင်းစွာနှင့် သံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိအောင် ဖြေကြားထားသည်။ ဤအဖြေကို ဝကောရိန္ဒြ

၁၄:၃၄-၃၅ နှင့် ၁တိမောသေ ၂:၁၁-၁၂ တွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်- အမျိုးသမီးများသည် အသင်းတော် လုပ်ငန်းများ၌ အမှုမဆောင်ရ။ ၁ တိမောသေ အပိုဒ်တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် သူတို့ အသင်းတော်၌ သွန်သင်ခြင်း သို့မဟုတ် အခွင့်အာဏာမရှိရဟု ဆိုထားသည်။ ၁ကောရိန္နူ ၁၄:၃၄ တွင် သူတို့သည် ဟောပြောခြင်း မပြုရဟု ဆိုသောအခါ သူတို့သည် ဘုရားကျောင်းအဆောက်အဦတွင် မပြောရဟု မဆိုလိုဘဲ၊ နောက်ခံတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဆုတောင်းခြင်း၊ ပရောဖက်ပြုခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် သွန်သင်ခြင်းတို့ကို မပြောဆိုရဟု မဆိုလိုပါသည်။ ၎င်းသည် တမန်တော်ပေါလု ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွေးအခေါ်တစ်ခုမျှသာ မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် စုပေါင်းဆုတောင်းခြင်း အစည်းအဝေးများတွင် ဆုတောင်းသင့်မသင့်ကို ၁ တိမောသေ ၂:၈ တွင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်က အဖြေပေးထားသည်။ အခန်းငယ် ၁၁ နှင့် ၁၂ တွင် အသင်းတော်ရှိ အမျိုးသမီးများ၏ အခန်းကဏ္ဍအကြောင်း ပြောဆိုထားသော်လည်း (၃:၁၅) အခန်းငယ် ၈ တွင် အမျိုးသားများ၏ အခန်းကဏ္ဍအကြောင်း ပြောဆိုထားပြီး "နေရာတိုင်း" တွင် ဆုတောင်းရန် အမျိုးသားများ၏ ခေါ်ဆိုမှုဖြစ်ကြောင်း သွန်သင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးများ သည် အမျိုးသားများရှိနေချိန်တွင် မည်သည့်ရောနှောစုဝေးခြင်း၌ ဆုတောင်းခြင်း သို့မဟုတ် ဆုတောင်းခြင်း ဦးဆောင်ခြင်းတွင်ပင် ခွင့်မပြုသင့်ပါ။

သူတို့သည် ဆန်းဒေးစကူးလ်ဆရာများဖြစ်သင့်မဖြစ်သင့်ဆိုသည်မှာ တနင်္ဂနွေ၏နေ့အတန်း နေရာမှ သတ်မှတ်ထားသော အသင်းတော်လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်မှုအပေါ် မူတည်ပါသည်။ ဆန်းဒေး စကူးလ်သည် အသင်းတော်၏ တရားဝင်သဿနာ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်လျှင်၊ ၎င်းအလုပ်ကို ခန့်အပ်ခံရသည့် အမျိုးသားများသာ လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။ အသင်းတော်၏ တရားဝင်သဿနာ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမဖြစ်လျှင်၊ ၁ ကောရိန္နူ ၁၄:၃၄ တွင်၊ "သင်တို့၏မိန်းမတို့သည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြစေ။" ဆိုသည့်စကားလုံးများသည် အမှန်တကယ်မသက်ဆိုင်ပေ။ သူတို့၏ သွန်သင်ချက်အပေါ် အခြေခံအားဖြင့် ကန့်ကွက်စရာလည်း မရှိပါ။

ဤအမျိုးသမီးများသည် အသင်းတော်၌ လုံးဝအခန်းကဏ္ဍမရှိဟု ဆိုလိုပါသလား။ လုံးဝ မဟုတ်ပါ။ အမျိုးသမီးများသည် အသင်းတော်၌ အလွန်အရေးကြီးသည့် အခန်းကဏ္ဍရှိပါသည်။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ၁ တိမောသေ ၂:၁၅၊ ၅:၉-၁၀၊ ၁၄ နဲ့ တိတု ၂:၃-၅ တွင် ဤအကြောင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤအခန်းငယ်များအရ၊ ငယ်ရွယ်သောအမျိုးသမီးများအား ခေါ်ယူခြင်းဆိုသည် မှာ အသင်းတော်၏ ပဋိညာဉ်သားသမီးများကို မွေးထုတ်ပေးပြီး ပြုစုပျိုးထောင်ဖို့ရန်ဖြစ်သည်။ အလွန်အရေးကြီးသော ခေါ်ခြင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ အသက်ကြီးသော အမျိုးသမီးများအား ခေါ်ခြင်း

သည် ငယ်ရွယ်သောအမျိုးသမီးများအား သွန်သင်ပေးဖို့ရန်နှင့် ဤလုပ်ငန်းတွင် သူတို့အား ပံ့ပိုးပေးဖို့ ရန်၊ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်ဖို့ရန်၊ ဆင်းရဲသားများနှင့် ဒုက္ခရောက်နေသောသူများအား ကူညီဖို့ရန်နှင့် သန့်ရှင်းသူများအားလုံးအတွက် ကောင်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်စေဖို့ပင်ဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် သူတို့သာ လျှင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည့် ဘုရားသခင်ပေးသနားသော အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ သူတို့အတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ (သင်းအုပ်ဆရာ ဟန်ကို)

Rev. Angus Stewart

Covenant Protestant Reformed Church (N. Ireland)

Translator – Myitta (Myanmar)